

«Вставай, рибалко! Гаснуть метеори...» (1957)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Вставай, рибалко! Гаснуть метеори,
В загуслу північ б'ються каюки.
Здіймай вітрила і заводь мотори,
Де кручі, глід, стежки і будяки.

У морі чисті ми і душами високі,
І море не приймає жебраків,
Бо мозолі рибальські чорноокі
Йому у душу світяться з віків...

Вставай, рибалко! В зоряну заграву
Веди моторів і човнів політ.
Я заберу твою солону славу
І не віддам солодкою у світ.

Губами хвиль ми щастя п'єм і горе,
І долю нашу п'єм без вороття.
І чим сильніш гойдатиме нас море,
І чим сильніш гойдатиме нас море,
Тим менше нас гойдатиме життя.

1957

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/vstavai_rybalko_hasnut_meteory